Letos mám už zase 7 let -

o relativnosti stáří

Napsal/a: Ferda

Datum zveřejnění: : 5. 01. 2017 v 16:49

Jakoby mi bylo zase 7, když už vidím to datum 2017

Proč zrovna takový začátek ? No tak poslouchejte dál.

Samo psaní sice nejde poslouchat, jenže tím to přece všechno začalo! Když nás poprvé odvedli do školy, slibovali nám, že od teď bude všechno jinak. A také bylo! Dali nám do ruky cosi, co mělo psát a nutili to držet tak a tak a ne jinak.

Většinou se dnes očekává, že to budeme umět už před zahájením školy. Ale! Bude to mít zásadní vliv!

A pokud máte vnuky, jako já, pak jste jistě museli vidět, jakým způsobem uchopují věci při pokusech naplnit tu prázdnou plochu. Lapnou to do pěsti, doslova a tou pěstí se snaží pak pohybovat, aby barva byla všude, nejlépe uprostřed a hodně.

Ještě jsem neviděl, že by děcko začalo od kraje. To nastane v případě, že místo písátka, štětce, dostanou pero, které je určeno ke psaní do řádků a od kraje a je tedy nástrojem k postupnému ovládnutí jedinců ovládaných, a k ovládání vlastní ruky, ve smyslu zvládnutí roviny řádku. Vím, že to je hodně pokroucené a o to mi zde právě jde.

Vyjádření myšlenek předpokládá umění skládat věci podle sjednoceného smyslu, jinak bude problém to sdílet a nebo i chápat. Ještě větší vliv pak má dnes již velký podíl jedinců, kteří právě toto provádí "jaksi naruby".

Alias je to o levácích, ale pozor, já to završím důkazem o tom, že takto se projevují osobnosti, nikoliv zformátovaný dav" Například Leonardo da Vinci právě takto vynikl. Jenže on si psal hlavně pro sebe a k čemu to bylo musel "objevit" až další historicky nedoložitelný jedinec, mnohdy až po staletích po něm žijící. Vlastně jsem si téměř jist, že to pokračuje doposud. Pozůstalost byla hodně rozsáhlá.

Nuže sám o tom vím docela dost, jakož i můj syn a to celé je otisk genetiky zobrazené v našich rodinách z obou stran. Vnukové zatím nic nepíší, a ani jinak neprojevují znaky jedno-jednotné podle davu, nebo osobnosti.

Zatím se projevují tak, že "výbornou" zábavou je zahltit "buffer klávesnice" stlačováním všeho naráz. Tím se potvrzuje moje teze, že pozitivmus je vlastně naivita.

Protože pokud mám radostný pocit, že jej učím cosi dělat, pak logicky jseem velmi naivní. Pozitivní pohledy v tomto směru ve mě budí spíše obavy.

Jakmile dojde na tu pixličku, co se dá šolíchat a klofat 140 znaků do Tweeteru, nenaučí se psát

slušně asi nikdy. Protože ku psaní musíte splnit základní podmínku, že to po sobě a i jiných také přečtete.

A tím, jak jsem se vyděsil z jeho smíchu pobaveného neználka, jak směšně to zní, když mu to, co patlá nahlas předčítám a on slastně vyje nad tím, jak dědek směšně blábolí, když cituje jeho "dílo". Ještě vůbec nechápe, jak je úplně vedle.

A nyní bych připojil odkaz na moje starší úvahy v tomto smyslu:
http://ferdinandhavranek.blog.idnes.cz ... itivismus-je-naivita.html

zatím 6 dílné povídání o souvislostech a není zrovna letošní

Nemám totiž odvahu sem to celé na první pokus nacpat, ale souvislost uvidíte jako důkaz až po návštěvě toho odkazu. Tedy možná ? Já si počkám.
Ferdinand